

การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถ
ในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2
Managing Activity-Based Learning Combined with Multimedia
to Develop Listening and Speaking Ability for
Prathomsueksa 2 Students

ภัทรสร นรเหรียญ¹ / ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน²
Patsorn Norarian¹ / Chanasith Sithsungnoen²

¹นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

¹Master Student in Curriculum and Instruction Program, Faculty of Education, Silpakorn University

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ดร. อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

²Asst.Prof.Dr., Advisor, Faculty of Education, Silpakorn University

*Corresponding author Email: patsornclub@gmail.com

(Received: May 20, 2020; Revised: June 6, 2020; Accepted : October 5, 2020)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน 2) ศึกษาพัฒนาการการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนระหว่างการจัดการเรียนรู้ และ 3) ศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2/1 โรงเรียนบ้านแคทรายเกษตรพันธุ์พิทยาคาร จังหวัดสมุทรสาคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 28 คน โดยใช้วิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ จำนวน 12 แผน แบบทดสอบความสามารถการฟังภาษาอังกฤษ แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ และแบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบที

ผลการวิจัยพบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการศึกษาพัฒนาการการฟัง การพูดภาษาอังกฤษโดยประเมินเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ทั้งสิ้น 3 ครั้ง มีผลพัฒนาสูงขึ้นตามลำดับ และนักเรียนมีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้อยู่ในระดับดี

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน สื่อประสม ความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ

Abstract

The research purposes were to 1) compare listening and speaking ability before and after learning through activity-based learning combined with multimedia, 2) determine listening and speaking development of Prathomsueksa 2 students during learning with the activity-based learning combined with multimedia, and 3) examine participation in learning of the students towards the activit-based learning combined with multimedia to develop listening and speaking ability. The sample group were 28 Prathomsuksa 2 students at Bankhaeraikasetphan Phitthayakan School who were studying in the second semester of the academic year 2019. The research instruments were twelve English learning management plans of the activit-based learning combined with multimedia to develop listening and speaking ability, an English listening ability's test, an English speaking ability assessment and participation behavior observation form in learning management. The mean, standard deviation and t-test were applied for data analysis.

The results of the research showed that the English listening and speaking abilities of Prathomsuksa 2 students after learning were significance higher than that before studying at 0.05 level, the English listening and speaking development during learning with activity-based learning combined with multimedia evaluated at the end of unit for 3 times was gradually results in higher, and the student's behavior towards the learning was positive at a good level.

Keywords: Activity based learning, Multimedia, English listening and speaking abilities

บทนำ

ในศตวรรษที่ 21 มีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง ตลอดจนความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีทุก ๆ ด้าน กระแสการปรับเปลี่ยนทางสังคมที่เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 21 ส่งผลต่อวิถีการดำรงชีพของทุกคนในสังคมอย่างทั่วถึง ครูจึงต้องมีความตื่นตัวและเตรียมพร้อมในการจัดการเรียนรู้เพื่อเตรียมความพร้อมให้นักเรียนมีทักษะสำหรับการออกไปดำรงชีวิตในโลกในศตวรรษที่ 21 ที่เปลี่ยนไปจากศตวรรษที่ 19 และ 20 จากบทความเรื่องวิถีการสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ เขียนโดย ศ.นพ.วิจารณ์ พานิช (2555: 18-21) ได้กล่าวว่าการศึกษาศตวรรษที่ 21 ที่คนทุกคนต้องเรียนรู้ตั้งแต่ชั้นอนุบาลไปจนถึงมหาวิทยาลัยและตลอดชีวิต คือ 3R x 7C ซึ่งการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 จะต้องเป็นการเรียนรู้ภายใต้บริบทการสอนความรู้วิชาหลัก ควบคู่ไปกับการเรียนรู้ทักษะที่จำเป็น และหนึ่งในทักษะที่สำคัญใน 7C ที่มีความจำเป็นและถูกกล่าวถึงในการพัฒนาผู้เรียนไปสู่ศตวรรษที่ 21 ได้แก่ ทักษะด้านการสื่อสาร สารสนเทศ และรู้เท่าทันสื่อ (Communications, information & media literacy) ทำให้การสื่อสารกลายเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญอย่างมาก ทักษะการสื่อสาร (Communication Skills) มีความหมายรวมถึงความเข้าใจ การจัดการ และการสร้างการสื่อสารทางการพูด การเขียนที่มีประสิทธิภาพ และผ่านทางมัลติมีเดีย ในรูปแบบและบริบทที่หลากหลาย ซึ่งภาษากลางและภาษาสากลที่คนทั่วโลกใช้สื่อสารกันในปัจจุบันคือ ภาษาอังกฤษ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579: 39-65) ได้กล่าวถึงปัญหาและจุดอ่อนของระบบการศึกษาไทยไว้หลายประการ เช่น ปัญหาคุณภาพของคนไทยทุกช่วงวัย ปัญหา

คุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับ การพัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์ ภาษาอังกฤษ เทคโนโลยี ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าภาษาอังกฤษนั้นยังคงเป็นจุดอ่อนของการศึกษาไทย สืบเนื่องจากปัญหาและจุดอ่อนดังกล่าวจึงทำให้เมื่อมีการศึกษาผลการพัฒนาการศึกษาของไทยในช่วงปี พ.ศ.2552-2558 ที่ผ่านมาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน เห็นได้จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติ ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 นั้น อยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจในกลุ่มสาระการเรียนรู้หลัก ส่วนใหญ่มีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าร้อยละ 50 โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ ดังนั้นแผนการศึกษาแห่งชาติจึงได้กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนโดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษที่ยังมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าเกณฑ์ ไว้ในยุทธศาสตร์ที่ 4 คือ การสร้างโอกาส ความเสมอภาค และความเท่าเทียมทางการศึกษา โดยมีเป้าหมายให้ผู้เรียนทุกคนได้รับโอกาสและความเสมอภาคในการเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2558: 2) เผยแพร่ผลการจัดอันดับทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษ(English Proficiency Index) โดยบริษัท Education First ซึ่งเป็นผู้นำด้านการเรียนต่อต่างประเทศ และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมทั่วโลกในปี พ.ศ.2558 จาก 70 ประเทศทั่วโลกที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นหลัก โดยจัดอันดับโดยแบ่งระดับทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษออกเป็น 5 กลุ่ม ได้แก่ ทักษะความสามารถระดับสูงมาก ทักษะความสามารถระดับสูง ทักษะความสามารถระดับปานกลาง ทักษะความสามารถระดับต่ำ และระดับความสามารถระดับต่ำมาก ผลปรากฏว่าประเทศไทยอยู่ในอันดับที่ 62 ซึ่งจัดอยู่ในกลุ่มทักษะความสามารถภาษาอังกฤษต่ำมาก อีกทั้งคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระดับชาติ (O-NET) ในกลุ่มสาระหลักปีการศึกษา 2552-2557 พบว่าในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทักษะวิชาที่มีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้น รวมถึงวิชาภาษาอังกฤษ แต่ถึงอย่างไรก็ตามคะแนนเฉลี่ยของแต่ละรายวิชายังต่ำกว่าร้อยละ 50

เนื่องจากความสำคัญดังกล่าว การเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงควรเน้นให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจภาษาอังกฤษในการสื่อสาร โดยการเรียนการสอนในระดับเริ่มเรียนรู้ภาษานั้น ควรเน้นการมีส่วนร่วมทางภาษาให้มากที่สุด คือ ผู้เรียนต้องเรียนรู้จากการฟังและพูดอย่างเป็นธรรมชาติจนเกิดทักษะ จากนั้นจึงขยายออกไปสู่ทักษะการอ่านและการเขียน เพื่อเป็นพื้นฐานในการเรียนรู้ในการศึกษาขั้นสูงขึ้นไป ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น ทักษะการพูดนับว่าเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดและจำเป็นอย่างยิ่ง เนื่องจากเป็นทักษะเบื้องต้นที่ใช้ในการสื่อสารอีกทั้งเป็นการถ่ายทอดความคิด ความเข้าใจ และความรู้สึกของผู้พูดเพื่อให้บุคคลอื่นได้รับรู้และเข้าใจจุดมุ่งหมายของตนเอง (นิภาพร บุญกุลศล, 2557: 28) การพูดถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสื่อสารยิ่งกว่าการอ่านและการเขียน ยิ่งไปกว่านั้นทักษะการพูดยังมีความสำคัญอย่างยิ่งควบคู่ไปกับความเข้าใจในการฟัง

จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้จัดการเรียนการสอนให้แก่นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนต้นมาเป็นระยะเวลาทั้งสิ้น 5 ปี ผู้วิจัยได้พบข้อจำกัดในการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนนั้นคือ นักเรียนส่วนใหญ่ฟังภาษาอังกฤษเข้าใจแต่ในการฟังครั้งนั้น ๆ ครูผู้สอนต้องแสดงท่าทาง หรือมีภาพ สื่อ วัสดุอุปกรณ์ประกอบการพูด นักเรียนจึงจะสามารถเดาบริบทจากการพูดของครูในครั้งนั้น ๆ และสามารถปฏิบัติตามได้ ในส่วนของการพูด นักเรียนส่วนใหญ่ไม่รู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ รวมถึงนักเรียนบางส่วนรู้คำศัพท์แต่รู้ไม่มากพอที่จะใช้ในการสื่อสาร ดังนั้นจึงทำให้ไม่สามารถเลือกใช้คำมาใช้ในการสื่อสาร หรือพูดโต้ตอบได้ รวมทั้งมีความกลัวในการพูด ไม่กล้าจะสื่อสารเพราะกลัวพูดผิด ซึ่งสภาพปัญหาดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของวรรณพรรณ เลิศวัตรานต์ (2556: 4) ที่พบว่านักเรียนในระดับประถมศึกษามีปัญหาด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษ อีกทั้งนักเรียนขาดการฝึกฝนทักษะด้านการฟังการพูดจากประสบการณ์จริง รวมถึงนักเรียนมีพื้นฐานความรู้เดิม

ไม่เพียงพอ มีเจตคติที่ไม่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษ ครูผู้สอนใช้วิธีสอนแบบดั้งเดิม สื่อการเรียนการสอนไม่น่าสนใจ ไม่ใช้แรงจูงใจในการสอน ซึ่งปัจจัยดังกล่าวเป็นปัญหาและสาเหตุที่ทำให้การเรียนการสอนภาษาอังกฤษมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ (วาสนา อุตสาหะ, 2555: 6) ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาและพัฒนาาระดับความสามารถในการฟัง และการพูดภาษาอังกฤษ

อย่างไรก็ตามจากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผู้วิจัยพบว่า การเรียนภาษาต่างประเทศหากเรียนรู้ผ่าน “กิจกรรม” จะเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนจนก่อให้เกิดทักษะ หรือความชำนาญ ฟัง พูด อ่าน เขียน ไปตามลำดับของธรรมชาติการเรียนรู้ภาษา ซึ่งวิธีการเรียนรู้ดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) ไชยยศ เรื่องสุวรรณ (2558: 1) และสาวิตรี โรจนะสมิต อาร์โนลด์ (2555: 7) ซึ่งเป็นการจัดการเรียนรู้ที่กระตุ้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมและเป็นส่วนหนึ่งของกิจกรรมการเรียนการสอน เรียนรู้ผ่านการปฏิบัติ หรือ การลงมือทำ เน้นการมีส่วนร่วมของผู้เรียนและการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนและผู้สอนมากกว่าการฟังบรรยายเพียงอย่างเดียว เป็นการสร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ทักษะ การพูด ฟัง อ่าน เขียน และไตร่ตรองความคิดต่อเนื้อหาที่เรียน เน้นการพัฒนาทักษะการคิด ส่งเสริมให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้ใหม่กับความรู้เดิมจากการปฏิบัติและความต้องการของผู้เรียนเป็นสำคัญ อีกทั้งในการจัดการเรียนการสอนเชิงรุกผู้เรียนต้องเปลี่ยนบทบาทของตนเองจากผู้รับความรู้ไปสู่การมีส่วนร่วมในการสร้างความรู้ ในขณะที่ครูผู้สอนต้องจัดกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดกระบวนการคิดขั้นสูง ผู้สอนต้องลดบทบาทการเป็นผู้ให้ความรู้ลง เป็นเพียงผู้อำนวยความสะดวกและบริหารจัดการการเรียนการสอน จากหลักการดังกล่าวการจัดการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องและสามารถพัฒนาความสามารถในการฟัง-พูดภาษาอังกฤษให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น คือ การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning: ABL)

การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน เป็นการจัดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ไม่เน้นให้ผู้เรียนท่องจำ แต่ให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติจริงและมีบทบาทในการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง โดยเน้นให้ผู้เรียนรู้จักคิดวิเคราะห์และเรียนรู้จากกิจกรรมที่ได้ทำจริง (Learning by doing) โดยเปิดโอกาส ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการสร้างองค์ความรู้ การสร้างปฏิสัมพันธ์ และการร่วมมือกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ความรับผิดชอบร่วมกัน มีวินัยในการทำงาน และแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกัน โดยผู้สอนจะเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติด้วยตนเอง (สุทัต เอกา, 2557) การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานเป็นการปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้แบบเดิมที่เป็นแบบตั้งรับ (Passive learning) เรียนรู้โดยการอ่าน ท่องจำ การฟังบรรยายเพียงอย่างเดียวโดยที่ผู้เรียนไม่มีโอกาสได้มีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยกิจกรรมอื่นในขณะที่ครูสอนมาเป็นกระบวนการเรียนรู้เชิงรุก (Active learning) ที่ผู้เรียนมีบทบาทในการแสวงหาความรู้และเรียนรู้อย่างมีปฏิสัมพันธ์จนเกิดความรู้ ความเข้าใจ นำไปประยุกต์ใช้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน เพื่อนำมาพัฒนาความสามารถการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแครายเกษตรพันธุ์พิทยาคาร

เป็นที่ทราบกันดีว่าไม่มีวิธีการสอนใดที่ดีที่สุดและสามารถใช้ได้เหมาะสมกับผู้เรียนเหมือนกันทุกคน เพราะนักเรียนแต่ละคนจะมีวิธีการเรียนรู้ที่แตกต่างกันเฉพาะตัวผู้เรียนแต่ละคน (Learning style) จากการศึกษาค้นคว้างานวิจัย พบว่า หากครูสอนหรือส่งความรู้โดยใช้วาจา (การบรรยาย) ผู้รับก็จะรับได้เพียง 13% เท่านั้น ครูจึงต้องหาวิธีการอื่นด้วยการใช้วัสดุและอุปกรณ์หลายประเภท เช่น หนังสือ กระดานดำ รูปภาพ ฯลฯ เข้าช่วยผสมผสานกัน กระบวนการส่งความรู้ที่ประกอบด้วย การสอนโดยใช้วัสดุ อุปกรณ์และวิธีการหลายๆอย่างเข้าช่วยนั้น เรียกว่า “การสอนโดยใช้สื่อประสม” สื่อประสม (Multimedia) หมายถึง ระบบการนำวัสดุ

อุปกรณ์และวิธีการหลายประเภทมาใช้ปรับปรุงการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2544: 87) สื่อประสมถือได้ว่าเป็นเครื่องมือที่ส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดีด้วย การสร้างแรงจูงใจและส่งเสริมประสิทธิภาพของการสอนในชั้นเรียนขนาดใหญ่ได้ และยังสามารถตอบสนองต่อการเรียนรู้ของปัจเจกบุคคล (Agnew, Kellerman, and Meyer, 1996) สอดคล้องกับงานวิจัยของ Parveen and Rajesh (2011) ที่ได้ทำการศึกษาเชิงทดลองเกี่ยวกับการใช้เครื่องมือสื่อประสมในการสอนภาษาอังกฤษ จากผลการวิจัยพบว่า สื่อประสมที่มีการออกแบบให้มีความหลากหลายและคำนึงถึงรูปแบบการเรียนรู้ของผู้เรียนนั้น จะส่งผลที่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ สื่อประสมทำให้นักเรียนมีการพัฒนาทักษะด้านการฟัง พูด อ่านและเขียนภาษาอังกฤษดีขึ้นมีความมั่นใจในการเรียนภาษาอังกฤษและสนุกกับการเรียน (ภาวิณี คณาวงษ์, 2547: 126-127) ซึ่งสื่อประสมที่นำมาใช้ในการพัฒนาทักษะด้านการฟังและการพูดนั้น นุชนารถ ภูมาศ (2551: 156) ได้ทำการวิจัยการพัฒนาสื่อประสมเพื่อสร้างเสริมทักษะภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้สื่อประสมหนังสือนิทาน โปรแกรมฝึกคำศัพท์ เกมการศึกษา และแบบฝึกหัด ในขณะที่อัญชลี รักอารีย์ (2548: 134) ทำการวิจัยการสร้างชุดการสอนแบบสื่อประสมในการพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพของนักศึกษา ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยใช้สื่อประสมบัตรคำศัพท์ บัตรรูปภาพ เกมส์ แถบประโยค แผ่นเพลง แผ่นภาพยนตร์ เมื่อนำไปใช้สอนพบว่า นักศึกษามีความสนใจในการเรียน มีความกระตือรือร้นและเอาใจใส่ต่อกิจกรรมการเรียนเป็นอย่างดี ผลสัมฤทธิ์ทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษของนักศึกษาที่เรียนด้วยชุดการสอนแบบสื่อประสมในการพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษเพื่ออาชีพก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 จากผลการวิจัยดังกล่าวสนับสนุนให้ผู้วิจัยเลือกใช้สื่อประสมในการพัฒนาความสามารถการฟังและการพูดของนักเรียน

Dewey (1997) กล่าวว่า มนุษย์เป็นสัตว์สังคมและเรียนรู้จากการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ร่วมกับผู้อื่น การเรียนรู้จะเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อบุคคลได้รับเสรีภาพในการเข้าไปร่วมทำกิจกรรมที่มีความหมายต่อตนเอง การจัดการศึกษาจึงควรมุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับ “กระบวนการเรียนรู้” ของนักเรียนมากกว่าความรู้หรือความสามารถที่ครูมี นักเรียนจะต้องได้รับการสนับสนุนหรือส่งเสริมให้ใช้กระบวนการสร้างประสบการณ์ จากการได้ลงมือปฏิบัติ โดยครูมีบทบาทในการจัดหรือเตรียมประสบการณ์ที่มีความหมายแก่นักเรียน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ (Learn by doing) และจากแนวคิดนี้เองจึงเป็นที่มาของการเรียนรู้โดยมีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง (Child center) ที่เน้นให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้มากที่สุด โดยให้ผู้เรียนเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ได้คิดเอง ปฏิบัติเอง และมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลหรือแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย จนสามารถสร้างความรู้ด้วยตนเองและนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำรงชีวิตได้ ดังนั้นการมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของผู้เรียนจึงถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบความสำเร็จ อีกทั้งยังเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในการจัดการเรียนรู้ ในงานวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมต่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วย

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในห้องเรียนและการศึกษาวิทยานิพนธ์ทั้งในประเทศและต่างประเทศดังเหตุผลทั้งหมดที่ผู้วิจัยได้กล่าวมาแล้วนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ของโรงเรียนบ้านแครายเกษตรพันธุ์พิทยาคาร เพื่อเปรียบเทียบความสามารถและศึกษาพัฒนาการในการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษของนักเรียน รวมถึงเพื่อศึกษาพฤติกรรม การมีส่วนร่วมของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม
3. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ

นิยามศัพท์เฉพาะ

การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน (Activity Based Learning; ABL) หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นส่งเสริมให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ และมีบทบาทในการเรียนรู้ โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ และทำความเข้าใจในเนื้อหาบทเรียน ผ่านกิจกรรมที่ผู้เรียนเป็นผู้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเองผ่านการเล่นเกม การร้องเพลง บทบาทสมมุติ และสถานการณ์จำลอง คุณครูทำหน้าที่เป็นผู้ออกแบบกิจกรรมโดยการจัดสภาพแวดล้อมการเรียนรู้ที่เหมาะสม และมีการวางแผนการใช้สื่อที่ดีเพื่อให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข มีพัฒนาการฟัง การพูดภาษาอังกฤษไปด้วยความมั่นใจ

สื่อประสม (Multimedia) หมายถึง สิ่งที่ผู้วิจัยนำมาใช้ประกอบการจัดการเรียนรู้มีทั้งสื่อที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองและสื่อที่ผู้วิจัยคัดเลือกจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีผู้สร้างไว้แล้ว โดยสื่อที่ผู้วิจัยสร้างเองได้แก่ บัตรภาพ บัตรคำศัพท์ และสื่อที่ผู้วิจัยคัดเลือกจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีผู้สร้างไว้แล้วได้แก่ คลิปเสียง การ์ตูน คลิปวิดีโอ

การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม หมายถึง รูปแบบการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยศึกษาค้นคว้า เอกสาร งานวิจัยและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานและสื่อประสม และมาประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับผู้เรียน เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยมีขั้นตอน 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นทบทวนประสบการณ์ 2) ขั้นกิจกรรม 3) ขั้นสะท้อนความคิด 4) ขั้นประเมินผล และ 5) ขั้นประยุกต์ใช้

ความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษ หมายถึง คະแนนความสามารถในการฟัง ซึ่งผู้เรียนจะต้องเข้าใจในสิ่งที่ฟังโดยสามารถตอบคำถามหรือทำกิจกรรมหลังจากที่ฟังได้ ผู้เรียนจะต้องมีความกระตือรือร้นโดยจะต้องตั้งใจฟังและเข้าร่วมกิจกรรม ผู้เรียนรู้ความหมายของคำศัพท์โดยสามารถเลือกภาพได้ตรงตามความหมายของคำศัพท์ และผู้เรียนจะต้องสามารถปฏิบัติตามคำสั่งได้ถูกต้องซึ่งจะประเมินจากแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

ความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ หมายถึง คະแนนความสามารถในการพูด ซึ่งผู้เรียนจะต้องสามารถพูดออกเสียงได้ชัดเจนถูกต้องตามหลักการออกเสียง ผู้เรียนพูดได้คล่องแคล่วมีความต่อเนื่อง ไม่ติดขัด และผู้เรียนสามารถพูดออกเสียงได้ด้วยตนเอง ซึ่งจะประเมินจากแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยการประเมินแบ่งออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่ การออกเสียง ความคล่องแคล่ว ความถูกต้อง การตัดสินใจ

พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ หมายถึง คະแนนที่ได้จากการสังเกตการปฏิบัติงานร่วมกันของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ โดยมีประเด็นที่ใช้ในการสังเกตพฤติกรรม 3 ด้าน

ประกอบด้วย ความสนใจ การมีส่วนร่วม และการตอบคำถาม โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการเรียนรู้

วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากรในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 ของโรงเรียนบ้านแครายเกษตรพันธุ์พืษยาคาร อำเภอกะพุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรสาคร จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 94 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านแครายเกษตรพันธุ์พืษยาคาร อำเภอกะพุ่มแบน จังหวัดสมุทรสาคร ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 28 คน โดยได้มาจากวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple random sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 2 ชนิด ดังนี้

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วย บทเรียนจำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ รวม 12 แผน ระยะเวลาในการดำเนินการทดลอง จำนวน 15 ชั่วโมง ซึ่งแต่ละแผนจัดการเรียนรู้ตามขั้นตอน 5 ขั้นตอน ดังนี้ 1) ขั้นทบทวนประสบการณ์ 2) ขั้นกิจกรรม 3) ขั้นสะท้อนความคิด 4) ขั้นประเมินผล และ 5) ขั้นประยุกต์ใช้ ตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่ามีค่าดัชนีความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 12 แผน อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่

2.2.1 แบบทดสอบความสามารถการฟังภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ เพื่อใช้ประเมินความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นข้อสอบแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.60-1.00 และผลการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบมีค่าเท่ากับ .85 ค่าความยากง่าย (p) พบว่ามีค่าระหว่าง 0.14 - 0.93 และอำนาจจำแนก (r) ของแบบทดสอบพบว่า มีค่าระหว่าง (-0.29) - 0.86

2.2.2 แบบประเมินความสามารถการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ฉบับ เพื่อใช้ประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษก่อนและหลังเรียน โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เป็นแบบประเมินลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับ มี 4 ด้าน คือ 1) การออกเสียง 2) ความคล่องแคล่ว 3) ความถูกต้อง 4) การตัดสินใจ ตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 โดยมีเกณฑ์การประเมินการฟังและการพูดก่อนเรียน-หลังเรียน (คะแนนเต็ม 20 คะแนน) ดังนี้

คะแนน 16 - 20	คะแนน	อยู่ในระดับดีมาก
คะแนน 13 - 15	คะแนน	อยู่ในระดับดี
คะแนน 10 - 12	คะแนน	อยู่ในระดับพอใช้
คะแนน 5 - 9	คะแนน	อยู่ในระดับปรับปรุง

2.2.3 แบบสังเกตพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วม จำนวน 1 ฉบับ เป็นแบบประเมินลักษณะมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) 4 ระดับ มี 3 ด้าน คือ 1) ความสนใจ 2) การเข้าร่วมกิจกรรม และ 3) การตอบคำถามตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง อยู่ระหว่าง 0.60 – 1.00 โดยมีเกณฑ์การประเมิน (คะแนนเต็ม 4 คะแนน) ดังนี้

คะแนน 3.01 – 4.00 คะแนน อยู่ในระดับดี

คะแนน 2.01 – 3.00 คะแนน อยู่ในระดับพอใช้

คะแนน 1.01 – 2.00 คะแนน อยู่ในระดับปรับปรุง

3. การดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูด ภาษาอังกฤษ มีวิธีดำเนินการวิจัยในลักษณะของการวิจัยและพัฒนาการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental research) แบบแผนการวิจัยแบบ The One Group Pretest-Posttest Design และแบบ Time Series Design เริ่มตั้งแต่เดือน พฤศจิกายน พ.ศ. 2562 ถึง เดือน มกราคม พ.ศ. 2562 มีรายละเอียด ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการฟัง ภาษาอังกฤษและแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ชั่วโมง

3.2 ผู้วิจัยได้ดำเนินการชั้นทดลอง ใช้เวลาทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โดยผู้วิจัย สอนนักเรียนกลุ่มทดลองด้วยตนเองตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นจำนวน 12 แผน รวม 15 ชั่วโมง ดังนี้

3.2.1 ผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและอธิบายวิธีการเรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ อธิบายบทบาทหน้าที่ของนักเรียนในการปฏิบัติกิจกรรม โดยในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้จะดำเนินการตามขั้นตอนของการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ ดังนี้

1) ขั้นทบทวนประสบการณ์ ครูให้คำแนะนำการเรียนรู้แก่นักเรียน ทบทวนและสำรวจความรู้เดิม กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจร่วมกับการใช้สื่อประสม

2) ขั้นกิจกรรม นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ทำงานร่วมกันตามกิจกรรมที่ครูจัดเตรียมไว้ โดยกิจกรรมที่จัดเตรียมสามารถเป็นได้ทั้งกิจกรรมเดี่ยวและกิจกรรมกลุ่มโดยใช้สื่อประสมทั้งสื่อประสมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองและสื่อประสมที่ผู้วิจัยคัดเลือกจากแหล่งการเรียนรู้ต่างๆที่มีผู้สร้างไว้แล้ว

3) ขั้นสะท้อนความคิด ให้ผู้เรียนสะท้อนความคิดและองค์ความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมโดยคิดวิเคราะห์สถานการณ์และกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรม และนำเสนอผลงานของตนเองหรือของกลุ่ม

4) ขั้นประเมินผล ประเมินผลการเรียนรู้จากสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนมา

5) ขั้นประยุกต์ใช้ นำสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้นำมาใช้ในสถานการณ์ใหม่หรือสถานการณ์ใกล้เคียงกับสิ่งที่ได้เรียนรู้อีก

3.2.2 ระหว่างนักเรียนดำเนินกิจกรรมในแต่ละช่วงของแผนการจัดการเรียนรู้ผู้วิจัยจะสังเกตพฤติกรรมกรรมการมีส่วนร่วมของนักเรียนโดยการบันทึกวิดีโอในทุกชั่วโมงของการจัดการเรียนรู้และจดบันทึก

3.2.3 เมื่อจบการจัดการเรียนรู้ในแต่ละหน่วยผู้วิจัยจะประเมินการฟัง การพูดของนักเรียนเป็นรายบุคคลจำนวนทั้งสิ้น 3 ครั้ง

3.3 ผู้วิจัยได้ดำเนินการขั้นหลังการทดลอง หลังจากการเรียนรู้ครบตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 12 แผน ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบความสามารถการฟังภาษาอังกฤษ และแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ จำนวน 1 ชั่วโมง และผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดไปวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และทดสอบที (t-test) แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน (Dependent)

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบความสามารถในการฟังและแบบประเมินความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสังเกตพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมโดยการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่ ปรากฏดังตารางที่ 1 และ 2

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนน	\bar{x}	S.D.	t	Sig	ระดับ
ก่อนการจัดการเรียนรู้	28	20	9.14	2.26	-7.59	0.00	ปรับปรุง
หลังการจัดการเรียนรู้	28	20	13.82	2.36			ดี

* มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม มีคะแนนหลังเรียน ($\bar{x} = 13.82$, S.D.= 2.36) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x} = 9.14$, S.D.= 2.26) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม

การทดสอบ	จำนวนนักเรียน	คะแนน	\bar{x}	S.D.	t	Sig	ระดับ
ก่อนการจัดการเรียนรู้	28	20	5.86	1.27	-	0.00	ปรับปรุง
หลังการจัดการเรียนรู้	28	20	13.39	2.17	15.87		ดี

* มีระดับนัยสำคัญที่ .05

จากตารางที่ 2 พบว่า ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม มีคะแนนหลังเรียน ($\bar{x} = 13.39$, S.D.= 2.17) สูงกว่าก่อนเรียน ($\bar{x} = 5.86$, S.D.= 1.27) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งยอมรับตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 1

ตอนที่ 2 ผลการศึกษาพัฒนาการการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อตอบคำถามการวิจัยข้อที่ 2 ผลการศึกษาพัฒนาการการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม ปรากฏดังตารางที่ 3 และ 4

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาศึกษาพัฒนาการการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม

การประเมิน เมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ที่	คะแนน	\bar{x}	S.D.
1	10	5.75	1.64
2	10	7.64	1.54
3	10	8	1.54

จากตารางที่ 3 พบว่า ผลการศึกษาพัฒนาการการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมโดยประเมินเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ทั้งสิ้น 3 ครั้ง ได้แก่ เมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 ($\bar{x} = 5.75$, S.D.= 1.64) เมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ที่ 2 ($\bar{x} = 7.64$, S.D.= 1.54) และเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ที่ 3 ($\bar{x} = 8$, S.D.= 1.54) มีผลพัฒนาสูงขึ้นตามลำดับ ซึ่งยอมรับตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาพฤติกรรมมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ

ตารางที่ 4 พฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ

พฤติกรรม	ค่าสถิติ	แผนการจัดการเรียนรู้ที่												รวม	ระดับคุณภาพ	ลำดับที่
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12			
1.ความสนใจ	\bar{X}	3.21	3.07	3.14	3.21	2.85	2.89	2.96	3.25	3.36	3.28	3.36	3.25	3.15	ดีมาก	1
	S.D.	0.77	0.70	0.63	0.67	1.03	0.89	0.94	0.91	0.77	0.75	0.77	0.91	0.81		
2.การเข้าร่วมกิจกรรม	\bar{X}	3.00	2.89	2.86	3.07	3.14	3.17	3.25	3.29	3.14	3.14	3.14	3.29	3.12	ดีมาก	2
	S.D.	0.75	0.67	0.58	0.59	0.52	0.66	0.63	0.69	0.91	0.91	0.91	0.69	0.71		
3.การตอบคำถาม	\bar{X}	2.00	2.07	2.14	2.25	2.36	2.36	2.42	2.57	2.61	2.61	2.61	2.57	2.38	ดี	3
	S.D.	0.37	0.37	0.69	0.69	0.72	0.72	0.82	0.77	0.72	0.89	0.72	0.77	0.69		
รวม	\bar{X}	2.74	2.68	2.71	2.85	2.78	2.81	2.88	3.04	3.04	3.01	3.04	3.04	2.89	ดี	
	S.D.	0.85	0.74	0.76	0.78	0.85	0.84	0.88	0.87	0.87	0.90	0.87	0.87	0.84		

โดยภาพรวมนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูด อยู่ในระดับดี ($\bar{x} = 2.89$, S.D.= 0.84) ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 โดยพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความสนใจ ($\bar{x} = 3.15$, S.D.= 0.81) รองลงมาได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{x} = 3.12$, S.D.= 0.71) และพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ การตอบคำถาม ($\bar{x} = 2.38$, S.D.= 0.69)

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องจากจากการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประกอบด้วย ขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นทบทวนประสบการณ์ ขั้นกิจกรรม ขั้นสะท้อนความคิด ขั้นประเมินผล และขั้นประยุกต์ใช้ โดยในขั้นทบทวนประสบการณ์ครูจะให้คำแนะนำการเรียนรู้แก่นักเรียน ทบทวนและสำรวจความรู้เดิม กระตุ้นให้นักเรียนเกิดความสนใจร่วมกับการใช้สื่อประสม ขั้นกิจกรรมนักเรียนทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรม ทำงานร่วมกันตามกิจกรรมที่ครูจัดเตรียมไว้ โดยกิจกรรมที่จัดเตรียมสามารถเป็นได้ทั้งกิจกรรมเดี่ยวและกิจกรรมกลุ่ม โดยใช้สื่อประสมทั้งสื่อประสมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเองและสื่อประสมที่ผู้วิจัยคัดเลือกจากแหล่งการเรียนรู้ต่าง ๆ ที่มีผู้สร้างไว้แล้วนำมาใช้ ขั้นสะท้อนความคิด ผู้สอนจะให้ผู้เรียนสะท้อนความคิดและองค์ความรู้ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมโดยคิดวิเคราะห์สถานการณ์และกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในขณะที่เข้าร่วมกิจกรรม และนำเสนอผลงานของตนเองหรือของกลุ่ม ขั้นประเมินผลผู้สอนประเมินผลการเรียนรู้จากสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนมา และขั้นประยุกต์ใช้ผู้เรียนนำสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้นำมาใช้ในสถานการณ์ใหม่หรือสถานการณ์ใกล้เคียงกับสิ่งที่ได้เรียนรู้อา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของนิลบล วรวิชัยธนเลิศ (2555) ที่กล่าวว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity – Base learning) ครูจะเป็นผู้จัดกระบวนการเรียนรู้ เปรียบเสมือนเป็นผู้นำกิจกรรมไม่ใช่ผู้บรรยาย ผู้เรียนจะลงมือปฏิบัติผ่านกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูนำมาใช้ ซึ่งมีเทคนิคมากมายการเรียนรู้วิธีนี้จะเป็นการให้ผู้เรียนใช้สติปัญญาและเหตุผล ไม่มีใครอยู่เฉยเพราะจะต้องเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กัน ผู้เรียนผ่าน

กิจกรรมการเรียนรู้ต่าง ๆ สอดคล้องกับแนวคิดของคณะกรรมการวิจัยและพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ (NCERT) ประเทศอินเดีย (2008) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการเรียนการสอนในระบบการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (ABL) โดยได้เริ่มต้นดำเนินการไปทั่วเขตทามิวิ นาดู (Tamil Nadu) ซึ่งมีโรงเรียนทั้งของรัฐ และโรงเรียนที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐกว่า 37,486 โรงเรียน ปัญหาจากรัฐบาลเสียค่าใช้จ่ายกว่า 40,000 ล้านเหรียญรูปีในแต่ละปี เพื่อสนับสนุนการศึกษาขั้นประถมศึกษา แต่เด็กนักเรียนในทามิวิ นาดู (Tamil Nadu) ก็ยังมีอุปสรรคในการเรียนขั้นพื้นฐาน มีผลการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาที่ต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยของประเทศ นักเรียนในชั้น 3 (Class 3) มีคะแนนเพียงร้อยละ 53.48 ในผลการทดสอบวิชาคณิตศาสตร์ จากนั้นในปี ค.ศ. 2008 เพียงแค่หนึ่งปีให้หลังที่ระบบการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (ABL) ถูกนำมาใช้ ผลการสอบในรายการเดียวกันนี้ได้เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 75.20 ซึ่งเป็นคะแนนที่สูงที่สุดในประเทศ และผลการสอบในวิชาอื่น ๆ เช่นวิชาทางด้านภาษาก็มีผลเช่นเดียวกัน ซึ่งความสำเร็จนี้สามารถทำให้ประสบผลสำเร็จได้โดยไม่ต้องมีงบประมาณสนับสนุนเพิ่มเติมจากรัฐบาลแต่อย่างใด โรงเรียนเหล่านั้นได้ก้าวขึ้นเป็นโรงเรียนชั้นนำ อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของกรนูชนาฏ อรรธนาเวช (2557) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องการพัฒนารายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสมเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางภาษาและแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาที่มีความสามารถทางภาษาอังกฤษต่ำ นักศึกษาเข้าเรียนในรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังจากที่เรียนรายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษโดยเฉลี่ยสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน

2. ผลการศึกษาพัฒนาการการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมโดยประเมินเมื่อจบหน่วยการเรียนรู้ทั้งสิ้น 3 ครั้ง มีผลการพัฒนาสูงขึ้นตามลำดับทั้งการฟังและการพูด ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 2 ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของสมชาย แก้วเจริญ (2555) ได้สรุปประโยชน์ของสื่อประสมไว้ว่า ช่วยให้นักเรียนมีความพร้อม มีโอกาสแสดงความคิดเห็น มีอิสระได้เรียนรู้จากเนื้อหาต่าง ๆ ที่มีหลายรูปแบบได้เป็นอย่างดี และทำให้นักเรียนได้รับความรู้ความสามารถที่เหมาะสมกับแต่ละบุคคล ได้รับความสนใจของนักเรียนต่อสิ่งที่กำลังเรียน อีกทั้งยังช่วยประหยัดเวลาของทั้งครูผู้สอนและผู้เรียน สอดคล้องกับศุภวรรณ เทวกุล (2556) ได้ศึกษาวิจัยในหัวข้อการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้สื่อประสม กลุ่มทดลองเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 25 คน ของโรงเรียนสตรีวัดระฆังคน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ สื่อประสมที่ผู้วิจัยสร้างเองเรื่อง Tourists attractions around our school โดยมีภาพ ข้อความ เสียง และคลิปวิดีโอ โดยสร้างจากโปรแกรม Power Point ผลการวิจัยพบว่า ผลการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และนักเรียนมีความพึงพอใจในระดับสูงมาก และสอดคล้องกับทิศัมพร สวัสดิ์นะที (2558) ที่ทำการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดสื่อประสมเพื่อการเรียนรู้ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน คิดเป็นร้อยละ 81.94 และ 46.24 ตามลำดับ นั้นหมายความว่า นักเรียนมีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้น และเมื่อทดสอบ t-test ค่า t เท่ากับ 32.93 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 นั้น แสดงว่า นักเรียนทั้ง 31 คน มีทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นเมื่อได้รับการจัดการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่พัฒนาขึ้น

3. ผลการศึกษาพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 การจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ โดยภาพรวมนักเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีส่วนร่วมในการจัดการเรียนรู้แบบกิจกรรมเป็นฐาน

ร่วมกับสื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูด อยู่ในระดับดี ซึ่งยอมรับตามสมมติฐานการวิจัยข้อที่ 3 โดยพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความสนใจ ($\bar{x} = 3.15$) รองลงมาได้แก่ การเข้าร่วมกิจกรรม ($\bar{x} = 3.12$) และพฤติกรรมที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ การตอบคำถาม ($\bar{x} = 2.38$) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของแสงดาว ถิ่นหารวงษ์ (2558) ได้กล่าวไว้ว่า การมีส่วนร่วมในชั้นเรียนของผู้เรียนถือเป็นปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การจัดการเรียนรู้ประสบความสำเร็จ อีกทั้งยังเป็นการสร้างบรรยากาศที่ดีในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งพฤติกรรมการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในชั้นเรียนจะสามารถวัดได้การสร้างเครื่องมือวัดพฤติกรรมของผู้เรียน ที่แสดงถึงการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วมเป็นการให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น เรียนรู้ การทำกิจกรรมกลุ่ม การฝึกฝนทักษะ การแสวงหาความรู้ในรูปแบบต่าง ๆ ฝึกการแก้ไขปัญหาและเรียนรู้จากผู้อื่น

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูผู้สอนควรจัดเตรียมสื่อการสอนให้พร้อมก่อนเริ่มปฏิบัติการสอน อีกทั้งการจัดการเรียนรู้โดยใช้สื่อประสมห้องเรียนที่ใช้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ควรมีจอโทรทัศน์ หรือเครื่องฉายภาพโปรเจคเตอร์ พร้อมลำโพง หรือเครื่องเสียง เพื่อให้นักเรียนได้ชมและฟังทั้งภาพและเสียงที่ชัดเจน ทั้งนี้จะช่วยกระตุ้นความสนใจของนักเรียนได้ดี

2. ครูผู้สอนควรเลือกสื่อที่มีความเหมาะสมกับระดับชั้น และช่วงวัยของผู้เรียน ซึ่งจะสามารถดึงดูดความสนใจของผู้เรียนได้มาก โดยเฉพาะสื่อที่เป็นเสียงหรือเป็นภาพเคลื่อนไหว เพราะจะสามารถเร้าความสนใจของผู้เรียน และสื่อเหล่านั้นควรมีเนื้อหาที่ชัดเจนเข้าใจได้ง่าย สอดคล้องและมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้และมีเนื้อหาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงมากที่สุด เพื่อให้กิจกรรมนั้นมีความหมาย น่าสนใจมากขึ้น

3. ครูผู้สอนควรมีผู้ช่วยเพื่อช่วยบันทึกวิดีโอระหว่างปฏิบัติการสอนเพราะการตั้งกล้องเพื่อบันทึกเองนั้นอาจทำให้ไม่สามารถเห็นพฤติกรรมของนักเรียนได้ทุกคน โดยเฉพาะหากมีนักเรียนในห้องจำนวนมาก ผู้สอนอาจไม่สามารถสังเกตพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนได้ทั้งหมด ผู้เรียนบางคนอาจจะไม่ปฏิบัติตามกิจกรรมจริง อาจจะหยอกล้อ เล่นกันในขณะที่เพื่อนคนอื่นปฏิบัติตาม หากครูผู้สอนมีผู้ช่วยจะทำให้ได้ผลของพฤติกรรมการมีส่วนร่วมที่แท้จริง

4. เพื่อความต่อเนื่องของการทำกิจกรรม ครูผู้สอนควรใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ 2 ชั่วโมงติดต่อกัน เนื่องจากการจัดการเรียนการสอนที่มีการใช้กิจกรรมและสื่อประสมหลากหลายชนิดเวลาในการจัดการเรียนรู้เพียง 1 ชั่วโมง อาจไม่ครอบคลุมประเด็นเนื้อหาทั้งหมดตามจุดประสงค์

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรนำการจัดการเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐานร่วมกับสื่อประสม ไปใช้ในการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นอื่น ๆ เช่น นักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายและมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นต้น เพื่อพัฒนาความสามารถในการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน

2. ควรให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนการฟัง และการพูด เพื่อให้นักเรียนเห็นความสำคัญของการฟัง การพูดภาษาอังกฤษในเรื่องราวที่ใกล้ตัว และอยู่ในความสนใจของนักเรียน

3. ควรมีการวิจัยการใช้สื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถการฟัง การพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น เช่น สื่อ E-book สื่อออนไลน์ สื่อโปรแกรมสำเร็จรูป หรือสื่อที่สามารถให้นักเรียนโต้ตอบได้ เพื่อให้ นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้แกนกลาง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2548). **เทคโนโลยีการศึกษาและนวัตกรรม**. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จริยา เนียบเฉียบ. (2546). **เทคโนโลยีทางการศึกษา**. กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมกรุงเทพ.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2544). **เอกสารการสอนชุดวิชา พื้นฐานการศึกษา หน่วยที่ 8-15**. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ไชยยศ เรืองสุวรรณ. (2558). **Active Learning**. สืบค้นเมื่อ 8 พฤษภาคม 2558. จาก <http://www.drchaiyot.com>.
- กบทิทัมพร สวัสดิ์นะที. (2558). **การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ทักษะการฟังและการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้ชุดสื่อประสมเพื่อการเรียนรู้**. การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยรังสิต ประจำปี 2558 (RSU National Research Conference 2015) วันที่ 24 เมษายน 2558.
- นิลุบล วรวิญญ์ธนเลิศ. (2555). **การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน (Activity – Base Learning)**. ค้นเมื่อ 3 เมษายน 2561, จาก <https://dputhp.wordpress.com/2013/>.
- นิภาพร บุญกุล. (2557). **การวิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูดและการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยการใช้ชุดกิจกรรมการเล่านิทานและบทบาทสมมติ**. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- นุชนารถ ภูมาศ. (2551). **การพัฒนาสื่อประสมเพื่อเสริมสร้างทักษะทางการอ่านภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4**. การค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ภรณุชนาฏ อรรถาเวช. (2556). **การพัฒนารายวิชาซ่อมเสริมภาษาอังกฤษโดยใช้สื่อประสมเพื่อเสริมสร้างความสามารถทางภาษาและแรงจูงใจของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลสุวรรณภูมิ**. วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ภาวิณี คมวาทษ์. (2547). **การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อประสม**. การค้นคว้าอิสระ ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรรณพรรณ เลิศวัตรกานต์. (2556). **การพัฒนาชุดกิจกรรมโดยเน้นงานปฏิบัติเพื่อฝึกทักษะ การฟังและพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนมารวิทยา**. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.

- วาสนา อุตสาหะ. (2555). การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กิจกรรม
นันทนาการ. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการนิเทศ มหาวิทยาลัย
ศิลปากร.
- วิจารณ์ พานิช. (2555). วิธีสร้างการเรียนรู้เพื่อศิษย์ในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสดศรี-สฤษดิ์วงศ์.
- ศุภวรรณ เทวกุล. (2556). การจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โดย
ใช้สื่อประสม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต.
- สมชาย แก้วเจริญ. (2555). การใช้สื่อประสมเพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านทำนองเสนาะของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิต
วิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). คู่มือการจัดการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษแนวใหม่ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล The
Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) ระดับชั้น
ประถมศึกษา. ค้นเมื่อ 3 เมษายน 2561 จาก [http://English.obec.go.th/english/
2013/index.php /th/2012-08-08-10-26-5/74-cefr](http://English.obec.go.th/english/2013/index.php/th/2012-08-08-10-26-5/74-cefr).
- สาวิตรี โรจนะสมิต อาร์โนลด์. (2555). การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนเชิงรุก (Active Learning) เพื่อ
พัฒนาพฤติกรรมการเรียนและแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนคร. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- แสงดาว ถิ่นหารวงษ์. (2558). การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม: จากทฤษฎีสู่การปฏิบัติในรายวิชาการคณิตศาสตร์สำหรับเด็ก.
วารสารมนุษยสังคมปริทัศน์, 17(1): 1-11.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2551). แนวทางการบริหารจัดการหลักสูตร ตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560–2579. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2557). รายงานการติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษาตาม
นโยบายด้านการศึกษาของรัฐบาล ปี 2556. กรุงเทพฯ: ผู้แต่ง.
- สุทัศน์ เอกา. (2557). การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมเป็นฐาน. สืบค้นเมื่อ 16 พฤศจิกายน 2558, จาก
[http://www.krumontree.com/www/index.php/documents/74-abl-activity-
basedlearning](http://www.krumontree.com/www/index.php/documents/74-abl-activity-basedlearning).
- อัญชลี รักอารีย์. (2548). การสร้างชุดการสอนแบบสื่อประสมในการพัฒนาทักษะการฟัง พูดภาษาอังกฤษ
เพื่ออาชีพของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู
ภาคเหนือ จังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาอาชีวศึกษา
มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Agnew, P. W., Kellerman, A. S. & Meyer, J.. (1996). **Multimedia in the Classroom**. Boston: Allyn
and Bacon.
- Candlin, C.N. (1987). **The communicative teaching of English: Principles and exercise
typology**. London: Longman Group.
- Carroll, B.J. (1982). **Testing and communicative performance**. Oxford: Pergamar Press.
- Dewey, J. (1997). **Experience and education**. New York: Simon & Schuster.

- Rod, E. (1984). **Classroom second language development**. Oxford: Oxford University Press.
- Finocchiaro, M., & Brumfit, C. (1983). **The functional national approach: From theory to practice**. New York: Oxford University Press.
- Harmer, J. (1987). **The practice of English Language Teaching**. London: Longman.
- Littlewood, W.T. (1985). **Communicative language teaching**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D. (1989). **Second language teaching and learning**. New York: Heinle & Heinle.
- _____. (1991). **Language teaching methodology**. London: Prentice Hall.
- Parveen, J. J., & Rajesh, V. (2011). Multimedia in English Language Teaching: An Empirical Study. **Journal of Technology for ELT**, 1(4).
- Paulston, C.B. (1979). **Teacher English as a second language techniques and procedure**. Cambridge: Winthrop Publishers.
- Pica, T., et. al. (1983). Choosing and using communication tasks for second language instruction and research. In Crooks, G. and Gass, S. M. **Tasks and language learning: Integrating theory and practice**, p. 18. Britol: London Press.
- Prabhu, N.S. (1979). The Procedural syllabus In **Communicative syllabus design And methodology**. Oxford: Pregamon Press.
- Rost, M. (1991). **Real time English**. China: Longman.
- Scott, R. (1981). **“Speaking” in communication in the classroom**. Longman Group.
- Underwood, M. (1989). **Teaching listening**. New York: Longman.